

KURIER WIECZORNY

PISMO DEMOKRATYCZNE

Nr 279

Kraków, czwartek dnia 13 października 1938 r.

Rok II

Wojna węgiersko-czeska?

Paryż (ar) Rokowania czesko-słowacko-węgierskie zostały zerwane. Delegacja czesko-słowacka zaproponowała udzielenie Węgrom, zamieszkałym w granicach republiki czesko-słowackiej autonomii narodowo-ściowej. Delegacja węgierska propozycję powzięszą odrzuciła. Wobec tego delegacja rządu czesko-słowackiego wyraziła zgodę na odstąpienie Węgrom dodatkowo terytorium Żytaniego Ostroga, podkreślając, że jest to propozycja ostateczna. Przewodniczący delegacji węgierskiej minister spraw zagranicznych Kanya odrzucił nawet ten, tak daleko idący projekt. Min. Kanya domaga się dla Węgier terytorium, obejmującego obszar ograniczony od zachodu liniami Bratisława, Nitra, Lewice, Luczowice, Rymarska Sobota, Rozniewa, Koszyce, Trebiszow, Užhorod, Kralovo (wszystkie wymienione miejscowości rozumieją się włącznie).

Obszar obejmuje powierzchnię 18 tysięcy kilometrów kwadratowych.

Jednocześnie min. Kanya oświadczył, że jeśli do dnia dzisiejszego nie otrzymamy odpowiedzi idącej po ich linii żądań, wówczas wystąpi przeciwko Czechosłowacji na innej drodze.

W razie odrzucenia ultimatum Węgry grożą wmarszem wojsk węgierskich.

Na położonych na północnym brzegu Dunaju i zamieszkałych przez ludność węgierską terytoriach, władze czesko-słowackie zarządziły ewakuację 9 dalszych okręgów.

Wspomniane okręgi należą do terytoriów, które zgodnie z żądaniem Budapesztu powinny być niezwłocznie zajęte przez Węgrów.

Dowództwo policji w Bratisławie wydało rozporządzenie, zakazujące przebywania na ulicach miasta po godzinie 21-ej bez specjalnego zezwolenia.

Identyczne rozporządzenie wyda-

ły władze bezpieczeństwa w Koszycach. Zarządzenie to wydano wskutek naprężonej sytuacji, jaka panuje w obydwu wymienionych miastach.

Londyn.

Korespondent Reutera w Pradze donosi, na pograniczu węgiersko-słowackim oraz na pogranicznych ob-

szarach Rusi Podkarpackiej liczba karé ludności z policją i żandarmami stale wzrasta. Ostatnio 470 uzbrojonych ludzi zaatakowało pociąg czeki stojący na malej stacji.

W wyniku starcia dwóch ludzi zostało zabitych. W paru okęgach pogranicznych ogłoszono stan wzmożonej ochrony.

Tylko Hitler może Gdańskiem rządzić

oświadcza gdański gauleiter

Jak donosi „Dziennik Poznański”, w gmachu teatru gdańskiego zgromadzili się wczoraj kierownicy wszystkich komórek organizacyjnych partii narodowo-socjalistycznej z obszaru Wolnego Miasta Gdańska. „Gauleiter” Ferster ogłosił zebrany następujące orędzie:

„Wir sind ein deutscher Staat, mit deutschen Menschen, mit deutschen Gesetzen, mit deutscher Wirtschaft, mit deutscher Kultur, mit deutscher vor allem nationalsozialistischer Lebensauffassung. Wir gehören auch zu keinem anderen Staat, der über uns bestimmen könnte, sondern wir haben selbst unser Schicksal in der Hand des Führers legen, hat Adolf Hitler allein über uns zu bestimmen”.

To znaczy: „Jesteśmy państwem niemieckim — z niemiecką ludno-

cią, niemieckimi prawami, niemiecką gospodarką, niemiecką kulturą, a przede wszystkim z niemieckim narodowo-socjalistycznym poglądem społecznym. Nie podlegamy żadnemu innemu państwu i nikt nie ma

prawa nam tutaj rozkazywać, tylko my sami decydujemy o swoim losie. Ponieważ dobrowolnie i z zapalem oddaliśmy losy nasze w ręce Wodza, to też jedynie Adolf Hitler, może nami rządzić!”

Śladem Hitlera

Mussolini występuje z planem rewizjonistycznym

Paryż (ar) Duże wrażenie wywołały tu głosy prasy niemieckiej o wysuniętych przez Mussoliniego żądaniach rewizjonistycznych.

Włochy dążą, za przykładem dokonanej w Monachium rewizji w Europie środkowej — do analogicznej re-

wizji i zmiany układu sił w basenie morza Śródziemnego. Dotychczasowe sfery interesów w tej części Europy — zdaniem Italii — ulec zmianie.

„Tevere” pisze wyraźnie, że „byłoby absurdem wierzyć — że można przysiąc się jeszcze pewnych pozycji na morzu Śródziemnym czy gdziekolwiek w chwili, gdy pozycje te określone są pytajnikiem”.

W związku z powyższą kampanią przewidują, że Mussolini w najbliższym czasie wygłosi wielką mowę, w której opublikuje swój plan rewizjonistyczny.

Zanowiadz nowych żądań rewizjonistycznych wzbudziła duże zaniepokojenie.

Krwawe zajęcia w Sudetach

Paryż (ai) „Petit Parisien” ogłasza na swych łamach obszerną depeszę swego korespondenta z terytorium sudeckiego, obsadzonego przez wojska niemieckie. Korespondent ten potwierdza wiadomości o wysłaniu z III Rzeszy do Sudetów „dobroczynnych” specjalnie wybranych oddziałów policji i formacji bojówkarskich S. S. Oddziały te współpracują z agentami Gestapo, którzy czynni byli na terytorium sudeckim podczas całego trwania konfliktu i przygotowali irredentę hitlerowską. Obecnie policja i formacja S. S. przystąpiły do przeprowadzania masowych aresztowań wśród socjal-demokratów niemieckich, Żydów i wszystkich zresztą osób podejrzanych o przychylny stanowisko do dawnej Czechosłowacji. Stworzono również specjalne miejsce odosobnienia, zamkniętą w mieszkaniach podejrzanych i oddając ich na pastwę bojówek S. S.

Represję te wśród miejscowej ludności wywołują zrozumiałe odruchy buntu. To też mnożą się ciągle krwawe zajęcia, a opornych władze hitlerowskie skrycie rozstrzelują.

Wzrzenie na terytorium Sudetów nie tylko nie ustalo, ale jeszcze bardziej wzmożło się, dowodząc, jak wielką część ludności przeciwna była rozciągnięciu nad Sudetami władzy hitlerowskiej.

Niemieckie pretensje do... Zaolzia

Katowice (tel.) Wszystkie gazety wychodzące na Śląsku Opolskim — jak wiadomo inspirowane wraz z całą prasą niemiecką przez min. Goebbelsa — zamieściły dziś jedno brzmiący artykuł p. t. „Problem Śląska Cieszyńskiego”.

Artykuł ten twierdzi, że na terenie powiatów zaolziańskich mieszka około 25 tysięcy Niemców, że w

szczególności Bogumin, Frysztat i dotychczasowy czeski Cieszyn są miastami niemieckimi.

Niemcy — głosi artykuł — nie są zapomną o tych swoich braciach i siostrach na Śląsku Cieszyńskim, którzy należą do wspólnoty niemieckiej i stancwia przednią straż niemieckiej ojczyzny.

Komentarze zbyteczne

Kryształy

w olbrzymim wyborze
OSTATNIE NOWOŚCI

ceny

Reklamowo-Niskie

poleca

J. DIENER

Kraków, Szewska 20

Jeszcze jedno rozczarowanie

Kanclerz Hitler miał wygłosić mo-
wę, ustalając zasady porozumienia
niemiecko-francuskiego. Tymczasem
sprawili on Chamberlainowi i Dalad-
ierowi bardzo niemiła niespodzian-
kę. Zamiast umocnić obu premierów
w siódlach ich rządów, uczynił coś
wrecz przeciwnego. Dał raczej a-
sumpt do dalszych ataków. Zapew-
nienia Chamberlaina, że w Mona-
chium został uratowany pokój, oka-
zały się conajmniej nieszczerze. Zre-
szta premier angielski zdawał sobie
z tego sam sprawę, skoro zapowie-
dział dalsze zbrojenia. Hitler zlek-
cewał Anglię i Francję w swojej
mowie, wygłoszonej na pograniczu
niemiecko-francuskim, o ile nie wy-
drwił. W Monachium kanclerz Trze-
ciej Rzeszy zapewnił, że Niemcy nie
będą szukać dalszych zdobyczy, a w
Saarbrücken zapowiedział rozbu-
dowanie fortyfikacji na zachodzie. I,
co ciekawsze, zupełnie nie wspom-
niał o wspólnej deklaracji, podpisa-
nej przez siebie i Chamberlaina w
Monachium. Natomiast „grzecznie”,
przez akompaniament śmiechu tłum-
ów słuchaczy niemieckich, popro-
sił Anglię, by zamiast interesować
się wewnętrznymi stosunkami Trze-
ciej Rzeszy, raczyła zająć się włas-
nymi sprawami w Palestynie, z któ-
rymi nie umie sobie dać rady.

Chamberlain otrzymał „pochwałę”
od Hitlera za jego „pokojową” oso-
bista ofiarność. Okazuje się, że ra-
czej miał Duff Cooper i Eden, gdy
skrytykowały szkodliwy kurs polity-
ki Chamberlaina. I, znowu trzeba
uznać trafność przewidywania Ede-
na, gdy ustępując z ministerstwa
spraw zagranicznych, oświadczył,
że w obliczu jaskrawych przykła-
dów naruszenia zobowiązań między-
narodowych, w obliczu usiłowań uz-
yskania politycznych korzyści środ-
kami przemocy i przymusu — w ta-
kiej chwili, W. Brytania musi zająć
mocne i niezłomne stanowisko.

Kapitaliści francuscy przychodzą z pomocą gen. Franco

Zurich (ai) Dziennik „Deutsche
Bergwerkszeitung” w Düsseldorfie,
organ ciężkiego przemysłu niemiec-
kiego i środowisk przemysłowych
II Rzeszy, publikuje wiadomość, uz-
yskana przez swego paryskiego
współpracownika:

„Delegacja, złożona z reprezentan-
tów najważniejszych banków pary-
skich i wielkich przedsiębiorstw prze-
mysłowych przybyła do Salamanki
celem nawiązania współpracy ekono-
micznej między Francją a Hiszpa-
nią narodową. Towarzystwo „Pyri-
te de Huelva” sprzedało całą swą
produkcję kołom francuskim, ale g.
Franco zakazał wywozu. Przemysł-
owi francuskiemu nie zależy jednak

lednolite stanowisko warszawskiej PPS

Warszawa. W Warszawie odbyła się
okręgowa konferencja P. P. S. Referaty w
sprawach aktualnych wygłosili prezes C.
K. W. Arciszewski i b. poseł Dzięgielew-
ski. W dyskusji zabierali głos wszyscy o-
becni. Dyskusja nosiła charakter zdecydo-
wany, lecz nie mniej gorący. Konferencja
stała się całkowicie i bez zastrzeżeń na sta-
nowisku CKW tak w sprawach aktualnych
wewnętrznej polityki jak również zagranic-
znych.

Pamiętne było zakończenie mowy
Edena: moim zdaniem — mówił E-
den — nie będziemy w stanie uzy-
skać postępów w sprawach europej-
skich, o ile zezwolimy na zapano-
wanie wrażenia, że W. Brytania ustę-
puje przed nieustanną presją.

Znamienne były wówczas także
słowa lorda Crauborne'a, który prze-
mawiając po Edenie, oświadczył, że
— jego zdaniem — nie należy dą-
żyć do porozumienia z krajami total-
itarnymi, dopóki kraje te nie udowod-
nią, iż kierują się dobrą wiarą w sto-
sunkach międzynarodowych. Lord
Crauborne odmówił wtedy premie-
rowi Chamberlainowi rzeczowej
kompetencji dla rozstrzygnięcia spraw
polityki zagranicznej. W końcu o-
świadczył Crauborne: program, któ-
ry realizuje obecnie premier Cham-
berlain, nie jest przyczynkiem na
rzecz pokoju lecz ustępliwością przed
przemocą.

Tak mówił lord Crauborn w Iz-

bie Gmin jeszcze przed Anschlu-
sem Austrii i przed zaanektowaniem
Sudetów. Czy się pomylił? Przysz-
łość wykazała, że nie.

Kanclerz Hitler w swojej mowie
ostatniej nie uszanował autorytetu
Chamberlaina, nie zagwarantował
jasno i wyraźnie pokoju, ani słowem
właściwie nie wspomniał, iż zaspoko-
iony jest w swych pretensjach. Na-
tomiasz głośno się już mówi o za-
daniach Niemców w Alzacji i Lotar-
yngii, w Danii, na Litwie. W obec-
nej jednak chwili, na pierwszy plan
wysuwa się kwestia kolonii. Czyim
kosztem Hitler je otrzyma, narazie
nie wiadomo. W każdym razie nie
kosztem Anglii.

Tak narazie mowa Hitlera w Sa-
arbrücken rozczarowała tych, którzy
jak Chamberlain i Daladier, przy-
muszali, że weszliśmy dzięki pak-
towi monachijskiemu w erę wieczne-
go pokoju i spokoju.

Ster

212 zabitych i 400 rannych Rebelianci zabijają kobiety i dzieci

Barcelona (ai). Napływają nowe
wiadomości o zbombardowaniu
przez samoloty powstańcze pociągu
pasażerskiego, zmierzającego w kie-
runku Barcelony. Okazuje się, że
zabitych i rannych było znacznie
więcej, niż pierwotnie obliczano.

Bombardowanie nastąpiło w so-
botę, późnym wieczorem. W mo-
mentcie, gdy pociąg, składający się
z ośmiu wagonów, zbliżał się do
San Vicente de Caldes, hydroplan
rebeliancki, lecąc ponad pociągiem
wzdłuż toru kolejowego, zrzucił
sześć bomb, które spadły obok to-
ru. Roztrzaskana została lokomoty-
wa. Maszynista, ostrzeliwujący z
rewolweru aparat, został zabity od-

łamkiem bomby. Następnym pięć
bomb trafiło w wagony, przepeł-
nione podróżnymi, głównie dziećmi
kobietami i kalekami.

Rozegrały się wstrząsające tra-
gizmem sceny. Pasażerowie w naj-
większym popłochu zaczęli wydo-
bywać się z pod gruzów zniszczo-
nych i poprzewracanych wagonów,
które ogarnął płomień pożaru, wy-
wołanego bombami. Krzyki bólesci
zmieszały się z jękami agonii. W
ciemności przystąpiono do organi-
zowania pierwszej pomocy. Do
trzeciej godziny nad ranem zawo-
żeni natychmiast lekarze opatry-
wali rannych, zabitych zaś grzebano
obok toru kolejowego.

Każda z rzuconych bomb liczyła
100 kilogramów ciężaru. Liczba za-
bitych wynosi 212, w tym 154 dzie-
ci, liczba rannych przewyższa 400
osób.

Barcelona (ai). Na froncie Ebro
nieprzyjaciel zdołał opanować dwa
nie mające wartości strategicznej
wzgórza. Rozegrało się wiele walk
powietrznych, w których samoloty
republikańskie straciły jeden aparat
niemiecki „Heinkel” 51” i cztery
włoskie „Fiaty”.

Barcelona (ai). Indalecio Prieto,
były minister obrony narodowej,
ogłosił ostatnio tezy swoje o moż-
liwościach pomocy Ameryki dla
odbudowy Hiszpanii. Plan jego
polega na zintensyfikowaniu wy-
miany handlowej między Hiszpanią
a Ameryką, przyczem płatność
Hiszpanii gwarantowana byłaby
jej naturalnymi bogactwami.

Delegacja Ukraińców zakarpaczkich przeciw okupacji węgierskiej

Uzhorod. W tych dniach wyje-
chała za granicę delegacja Ukraiń-
skiej Rady Narodowej Rusi Zakar-
packiej, na czele z p. uianem Chy-
myńcem. Delegacja ta rozpocznie
współpracę z Komitetem Pomocy
Ukrainie Zakarpaczkiej w Ameryce.
Również prowadzono będzie akcja
w stolicach zainteresowanych państw
zdecydowanie przeciwko jakiegol-
wiek formie kooperacji Rusi Zakar-
packiej z Węgrami.

London. Delegacja Ukraińskiej
Rady Narodowej Rusi Zakarpac-
kiej, która w sprawach zakarpac-
kich wyjechała za granicę, ma
przedstawić angielskiemu minister-
stwu spraw zagranicznych memo-
riał z prośbą o przysłanie na teren
Rusi Zakarpaczkiej oddziałów Le-
gionu Brytyjskiego, celem uniemoż-
liwienia Węgom okupacji teryto-
riów Rusi Zakarpaczkiej.

Już się ukazał Ignacego Fika

Redowód Społeczny
Literatury Polskiej

Wydawnictwo Literackie, Kraków, ul. Krakowska 133

Stron 143. — Cena 80 groszy

Jest to pierwsza próba syntetycz-
nego ujęcia literatury polskiej
XIX wieku ze : społecznego
— punktu widzenia —

Do nabycia w księgarniach i w Spółdzielni
Czytelniczej Kraków, ul. Królowej Jadwigi 32/b
Związki i instytucje społeczne
otrzymują rabat 30-40%

Bluff czy groźba wojny

Paryż. Wielkie wrażenie w paryskich
kołach politycznych wywołał artykuł zna-
nego chrześcijańskiego myśliciela niemiec-
kiego, Fryderyka Wilhelma Foerстера, któ-
ry omawiając tragedię Czechosłowacji i jej
skutki pokoju europejskiego stwierdza, że
w pamiętnych dniach września Europa mo-
gła bez większego ryzyka uratować Cze-
chosłowację. Zarówno bowiem kanclerz,
jak i dowództwo niemieckich sił zbroj-
nych zdawało sobie sprawę z tego, że Nie-
mcy nie są, ani militarnie, ani gospodarc-
zo przygotowane do długoletniej wojny.
Wystarczyło, podkreśla Foerster, oświad-
czyć Niemcom kategorycznie, że Czecho-
słowacja przynajmniej Niemcom zamieszku-
cym w jej granicach pełną autonomię i że
wszelka próba rozwiązania tego zagadnie-
nia siłą oznaczać będzie wojnę. Rzesza nie
miecka byłaby z całą pewnością na wojnę
nie poszła i pokój byłby uratowany bez
poświęcenia Czechosłowacji.

Opozycja w pełni przygotowana do wyborów samorządowych

Warszawa. Po wyjaśnieniu się sytuacji
w sprawie wyborów parlamentarnych na
terenie władz centralnych stronnictwo opo-
zycyjnych sztabu organizacyjne przystąpi-
ły do bardzo żywej akcji przygotowa-
czej do wyborów samorządowych. Stron-
nictwo Pracy obecnie skierowują głównie
swoją wysiłki celem zmontowania aparatu
oraz akcji wyborczej do rad miejskich w
Warszawie, Łodzi i Poznaniu. Nie mniej
odbywają się na razie zjazdy w większych
ośrodkach o charakterze instrukcyjnym,
urządzane przez wszystkie stronnictwa, na
których to zjazdach omawia się wybory
do samorządu miejskiego i wiejskiego.

Stronnictwo Ludowe, podobnie jak P.
P. S. wydało specjalną broszurę, dotyczącą
na wyborów samorządowych.

Kłopoty mandatowe Unda

Lwów (Lwów)ka prasa ukraińska do-
nosi o kłopotach mandatowych „Unda”.
Następują już dobrowolne czy też wymu-
szone wycofywania się. I tak zrezygnował
z mandatu adwokat Mykołajczyk, jak rów-
nież redaktor Tyktor. Redaktor Tyktor u-
rządził zebranie przedwyborcze swoich
pracowników. Członkowie redakcji wypo-
wiedzieli się za przyjęciem mandatu przez
p. Tyktora, członkowie administracji prze-
ciw. Redaktor Tyktor udał się z przedsta-
wicielami redakcji do prezydium „Unda”
i tam po konferencji oświadczył, że nie
będzie kandydował.

Mandaty już są „zafiksowane”

Warszawa. Wprowadzić wybory kandy-
datów odbędą się w dniu 13 b. m., ale w
sferach politycznych panuje głębokie prze-
czucie, iż już od kilku dni kandydaci na
posłów zostali ostatecznie ustaleni. W ol-
brzymiej większości kandydatami będą
działacze Obozu Zjednoczenia Narodowe-
go. W sprawie tej odbyła się w dn. 7 i 8
b. m. konferencja prezesów i sekretarzy
okręgowych z terenu całej Polski.

O nową orientację zagraniczną polskiej demokracji

Od czasu układu monachijskiego spostrzegamy na łamach prasy demokratycznej w Polsce pewną wstrzeźliwość, pewne jakgdyby niezdecydowanie w kreśleniu dalszych dróg naszej polityki zagranicznej. Świadczy to o niewątpliwym poczuciu odpowiedzialności w kolach demokracji, które, po wstrząśnięciu wywołanym monachijskim precedensem, zrozumiały konieczność poddania rewizji, jeśli nie ogólnego kierunku, to w każdym razie szczegółów dotychczasowej swej orientacji zagranicznej.

Bo rzeczywiście! Kanonem tej orientacji był pogląd o konieczności związania się Polski w sojuszu najbliższym z wielkimi mocarstwami demokratycznymi, z Francją w pierwszym rzędzie. Jest rzeczą dyskusyjną, czy gdyby sojusz ten istniał i działał w całej pełni, państwa demokratyczne mając tak silne poparcie na wschodniej granicy Niemiec, nie zagadabyły do nich innym językiem. Dyskusja to dziś akademicka. Natomiast bolesnym obuchem rzeczywistości uderza w nas fakt dokonany: złamanie swych zobowiązań sojuszniczych przez wielkie demokracje Zachodu.

W obozie reakcji polskiej i ułeb z tego powodu niebywały. Oto jak wygląda wasza demokracja — powiada — oto z kim chcieliście nas związać. Wieszanie kotów na demokracji zachodniej — za błędy i zdrady Daladierów i Chamberlainów — odbywa się w całej pełni na łamach prasy reakcyjnej.

A przecież pobieżny bodaj wgląd w sytuację wewnętrzną Anglii i Francji — choć nie miejsce na to w tym artykule — uzmysłowi nam obłudę i fałszerstwo metody ryczałtowego potępienia demokracji angielskiej i francuskiej. Będzie zadaniem odrębnego omówienia wyjaśnić dokładnie to, co powiemy dziś z konieczności pokrótce: że w procesie rozwoju tym t. zw. demokracji angielskiej i francuskiej wyodrębniły się z niej pewne czynniki faszystujące i działające w interesie wielkiego kapitału i coraz bardziej wyobcowujące się poza za ramy obozu demokratycznego. Takimi rzecznikami kapitału i z każdym dniem jawniejszymi przeciwnikami demokracji są panowie Chamberlain i Daladier.

Prawdziwa demokracja Anglii i Francji — angielski i francuski lud negował i neguje politykę tych panów, walczy o ich ustąpienie, walczy o przywrócenie honoru Anglii i Francji na terenie międzynarodowym.

Ale cóż — na razie panowie ci są u steru, na razie nie może Polska liczyć na zobowiązanie sojusznicze rządów, na których czele stoją ci, którzy zobowiązania takie umieli już łamać.

A równocześnie rośnie wokół nas niepokoju i groźnie, co raz groźniej, potęga niemiecka. Myśmymy z tygla ostatnich wydarzeń wydobyli Złoty — Niemcy dziesięć razy więcej i o tyle silniejsze stają one przed nami. Nasza trudna sytuacja między narodowa nie polepszyła się bynajmniej — Niemcy mocną stopą stoją już lub usiłują stanąć w Czechosłowacji i Węgrzech, jutro w Rumunii i Jugosławii.

A pojutrze? Pojutrze nie będą nas Niemcy już potrzebowały, pojutrze będą sobie mogły wobec nas pozwolić na szczerą... łakomą i zaborczą.

Nie czekajmy pojutrze. Nie patrzymy obojętnie jak wokół nas rośnie i to bezpośrednio potęga niemiecka, czy też wianek państw Niemcom podległych.

Kierunek polskiej polityki sojuszniczej na okres bieżący określony jest dobitnie linią niemieckiej ekspansji. Idzie ona obecnie na wschód równoległe do linii Bałtyku i na południowy wschód dorzeczem Dunaju aż po Morze Czarne. Od Bałtyku o Morze Czarne powstać tedy musi obronny wał przeciw naporowi niemieczyny, wał pokoju i obrony niepodległości, w którym Polska odegrać może rolę znakomitą, bo kłuczą.

Stanowisko Anglii i Francji? Racja stanu tych państw zgodna — jak i w Polsce i jak wszędzie — z racją tych ludów, zmusi je do wyprostowania i naprawienia swej polityki. Wówczas wschodni nasz wał pokonamy znajdzie swój odpowiednik i na zachodzie. Imperializm niemiecki, jak ognisko gruźlicze, obmurowany zostanie ze wszech stron.

Iluzja? Tak to wygląda w dzisiejszych ponurych i trudnych czasach. Przeczą społeczeństwa polskiego jest by stała się ona rzeczywistością. Wy maga tego dobrze pojęty interes niepodległej Rzeczypospolitej.

Henryk Werner

CZAS NAGLI

Spiesz natychmiast
po los do kolektury

BRACIA SAFIER

KRAKÓW, RYNEK GŁ. 6.

Biagnienie I-ej klasy już 19 bm.

Konto P. K. O. Nr 414.400

Mieszczanństwo niemieckie ostoją hitleryzmu w Polsce sensacyjny głos niemieckiego socjalisty

B. poseł Zerbe jest redaktorem „Lodzer Volkszeitung“ jedyne go dziennika socjalistów niemieckich w Polsce. Bardzo interesującą przedstawia się jego uwagi na temat postępow wpływów nar. socjalistycznych wśród polskich Niemców.

Przed przewrotem hitlerowskim — stwierdza Emil Zerbe — byliśmy najaktywniejszym i największym ugrupowaniem Niemców w Polsce. Wpływami swymi obejmowaliśmy nie tylko w całości niemieckich robotników ale także szerokie koła drobno-mieszczanństwa i inteligencji.

Po roku 1933 stan ten uległ radykalnej zmianie — straciliśmy całą mieszczańską periferię. Pod wpływem agitacji płynącej z Niemiec, nie tylko wszystkie dotychczasowe mieszczańskie ugrupowania: Niemiecko-Narodowi, Centrum i pseudo-demokracja poprosu z dnia na dzień oświadczyli, że uważają się za narodowych socjalistów ale znaczne ilości ludzi o chwiejnych i nieskrystalizowanych poglądach dały się pociągnąć w pole magnetycznie promieniujących z Trzeciej Rzeszy prądów.

Zaczęła się prowadzona z wielkim nakładem sił i energii agitacja faszystowska i antysemicka wśród społeczeństwa niemieckiego w Polsce.

Jest rzeczą zasługującą na podkreślenie, że do roku 1933 Niemcy w Polsce w ogóle nie wiedzieli co to antysemityzm. Jeszcze w roku 1930 dzisiejsi antysemici w rozczulającej komitywie szli do wyborów w bloku mniejszościowym razem z Żydami — syjonistami. Mimo to wszystko NSPP zachowa

ła wśród mas robotniczych swe stare i nieuszczerplone wpływy z jednym wyjątkiem Górnego Śląska.

W okręgu przemysłowym łódzkim i na Śląsku Cieszyńskim mamy nawet do 2000-towania pewien postęp naszych wpływów wśród robotników niemieckich. Fakt ten należy tłumaczyć jako jeden z objawów zwiększania się w ogóle wpływów socjalistycznych w Polsce. Poprosu robotnik niemiecki widząc że jego polscy współtowarzysze pracy zorganizowali się z dobrym skutkiem w związku klasowym za ich przykładem wpisują się do organizacji zawodowej.

Jak odbija się na ruchu hitlerowskim w Polsce walka wewnętrzna o hegemonię między poszczególnymi grupami?

Walka toczyła się właściwie między dwiema grupami: Ugrupowaniem sen. Wiesnera z Bielska, tzw. ruchem „młodoniemieckim“ z jednej a zrzeszonymi tradycyjnymi partiami które połączyły się i uznały za jedynych przedstawicieli narodowego socjalizmu wśród Niemców w Polsce — z drugiej strony. W walce tej zdecydowanie zwycięstwo odniosły tradycyjne ugrupowania nad sen. Wiesnerem, ale sam konflikt nie tylko że nie osłabił ale przeciwnie uaktywnił dawne kierownictwo i przyciężkie mieszczańskie zrzeszenia Niemców w Polsce.

Na Górnym Śląsku NSPP utraciła część swoich wpływów nie tylko wśród elementów mieszczańskich ale także robotniczych. Tym to zjawisko należy tłumaczyć?

Specjalnie śląskimi warunkami a więc:

Już nadeszły ostatnie modele

RADIO odbiorników na rok 1939

Philips
Telefunken
Elektron
Cappello
Hornophon
Kapsch

I wiele innych marek, sieciowych i bateryjnych — Aparaty sprzedajemy na 12 dni dogodnych warunków. Pokazy i demonstracje bez obowiązku kupna. Prospekty i informacje zupełnie bezpłatnie.

Na większy w Polsce Skład Radioaparatury

Polski Dom Handlowy

KRISCHER 9

Kraków, ul. FLORIAŃSKA 9

Stanowisko Gdańska wobec Polski

Z Gdańska donosi korespondent „Dziennika Bydgoskiego“:

Przemówienie deputowanego parlamentu francuskiego Bergery, stawiającego na jednym poziomie sprawy gdańskie z zagadnieniami surowców dla Niemiec i kwestją ochotników w Hiszpanii, wywołało w polskim i niemieckim odłamie gdańskiego społeczeństwa silne choć zupełnie odrębne wrażenie.

Polacy nie tają swego oburzenia, traktując to wystąpienie jako niepoważne. Głównie w te zresztą pokrywają się całkowicie z opinią w kraju.

Na tle poprzednich wrogich wystąpień przeciw polskiej ludności w Gdańsku miało dojść w tych dniach do ponownych silnych rozdzwieńków pomiędzy „Gauleiterem“ Forsterem a prezydentem senatu Gracjuszem Stosunką między obu dygnitarzami doszły do stanu takiego napięcia, że dalsza ich współpraca nie wydaje się nadal możliwa. W związku z tym wolno się liczyć z niedługim ustąpieniem Greisera ze stanowiska prezydenta senatu.

Charakterystycznym przejawem zwiększenia wpływów Forstera na życie publiczne Gdańska jest mało życzliwy ton prasy gdańskiej wobec Polski w związku zaniem Śląska Zaolzańskiego.

dużo większym bezrobociem wśród robotników niemieckich, atmosferą antagonizmów narodowościowych która w tym granicznym kraju jest dużo bardziej napięta niż gdziekolwiek indziej, wreszcie legendami, krążącymi nie tylko wśród ludności niemieckiej ale i polskiej, jakoby w Trzeciej Rzeszy łatwiej można było znaleźć pracę. Zresztą trzeba przyznać, że od czasu do czasu uda się jakiejś liczbie mieszkańców Górnośląska znaleźć pracę po drugiej stronie granicy. Rząd niemiecki docenia dobrze znaczenie tego rodzaju agitacji — każdy wypadek zatrudnienia obywatela polskiego po drugiej stronie kordonu usłużna propaganda potrafi wydać do rozmiarów olbrzymich.

Czy partia odczuwa jakieś fluktuacje wpływów hitlerowskich wśród Niemców w Polsce, czy też wpływy te robią wrażenie ustalonego raz na zawsze stanu?

Na przestrzeni ubiegłego roku najwyraźniej zauważyliśmy w ostatnich czasach przed aneksją Austrii znaczny spadek wpływów narodo socjalistycznych. Aneksja Austrii na nowo rozbudziła stopniowo zanikające nastroje nacjonalistyczne. Ostatnia sprawa Sudetów również w silnym stopniu przyczyniła się do wzmocnienia hitleryzmu w naszym społeczeństwie. Mimo wszystko walczyćmy dalej. Wypełnimy nasz obowiązek socjalistów i demokratów: wszystkim dostępnymi środkami przeciwstawiamy się fali antysemickiej i nacjonalistycznej w społeczeństwie niemieckim w Polsce.

Na widowni politycznej

Fermenty w Stron. Narodow.

Działacz Stron. Narodowego z pow. tczewskiego Franciszek Hilla wypowiedział się wyraźnie za udziałem rolników pomorskich w wyborach do sejmu i senatu.

Układ sił politycznych w zgromadzeniach okręgowych

Analiza personalna delegowanych przez uprawnione ciała samorządu terytorialnego i gospodarczego osób do okręgowych zgromadzeń wyborczych ustalających kandydatury poselskie doprowadza do bardzo ciekawych danych dotyczących politycznego układu sił w tych zgromadzeniach. W sześciu okręgach Warszawy wśród delegatów do zgromadzenia okręgowego widzimy 8 przedstawicieli Stron. Demokratycznego 26 przedstawicieli Stron. Narodowego, 1 Stron. Pracy, 37 — PPS. Reszta członków zgromadzeń okręgowych to członkowie O. Z. N. wzgl. bezpartyjni lub prorządowi i Żydzi w liczbie 48.

Sześć zgromadzeń okręgowych na terenie Warszawy liczy razem 464 członków, więc jak z tego wynika wszystkich delegatów z opozycji jest 122 na 342 ozonistów.

W pozostałych 16 okręgach wyborczych wśród delegatów do zgromadzeń okręgowych znajduje się 2.751 członków opozycyjnych ugrupowań politycznych oraz przedstawicieli mniejszości.

Itak: Stronnictwo Narodowe reprezentowane jest ogółem przez 406 delegatów, PPS 603, Stronnictwo Ludowe — 355, Stronnictwo Pracy — 113, Żydzi (wszystkie ugrupowania) — 361, Niemcy — 72, Ukraińcy (wszystkie ugrupowania) — 515, Białorusini, Polesszacy, Rusini — ogółem 131, Rosjanie — 12 i t. d. ZZZ mają tylko 8 przedstawicieli.

Kandydatury poselskie z Warszawy

Z Pragi kandydują pp. Wencel, (przedstawiciel kupiectwa polskiego) i b. pos. Jurkowski, prezes oddziału prac. kol. dojazdowych P. Z. Z.

Z Woli pracownicy gazowni wysuwają kandydatury p. E. Morawskiego, prac. gazowni miejskiej i p. Gałdzińskiego z państw. fabr. karabinów.

Kandydatury ze Lwowa

We Lwowie kandyduje prezydent miasta p. Ostrowski oraz przedstawiciele związków pracowniczych: p. Majewski, prezes zw. prac. bankowych i p. Rudnicki, prezes Poczty. Przynos. Wojsk.

Organizacja niepodległościowców-demokratów

Jak się dowiadujemy inicjatywa powołania do życia nowej organizacji uczestników walk o niepodległość powstała w Łodzi. Wysunięty projekt ten lokalni działacze klubu demokratycznego pp. Gallas i Rudnicki. Nowa organizacja ma wysunąć hasło walki o Polskę ludową.

Marszałek Smigły Rydz na Zaolziu

Cieszyn. Pat. Na bogato udekorowanym peronie dworca wschodniego w Cieszynie ustawiała się kompania honorowa ze sztafą orkiestrą oraz oddział legionu zaolzańskiego. Na prawym skrzydle stanęli: dowódca dywizji i dowódca pułku. Na krótko przed przyjazdem pociągu przybył do wódca samodzielnej grupy operacyjnej „Słask” gen. Bortnowski w towarzystwie gen. Małinowskiego, gen. Łuczyńskiego, komendanta straży granicznej gen. Jur — Gołkowskiego i oficerów sztabu, oraz wojewoda śląski dr. Grażyński wraz z delegatami woj. śląskiego przy samodzielnej grupie operacyjnej „Słask” wicevoj. Malhom-

Japońskie plany w Chinach południowych

Tokio. Pat. Urzędowo donoszą, że armia i marynarka rozpoczęły operację wojenną w Chinach południowych wzdłuż wybrzeża prowincji Kwantung. W tutejszych kołach politycznych podkreślają ważność tych operacji oraz wyrażają przypuszczenie iż są one początkiem dawno planowanej ofensywy na Kanton. Plany wojskowe podkreślają iż celem japońskiej ofensywy w Chinach południowych jest również zawładnięcie linią kolejową Kanton—Hankou przez którą odbywało się dotychczas zaopatrywanie w amunicję i sprzęt wojenny i żywność armii Czang Kai Szeka. Po przerwaniu tej linii kolejowej i po zajęciu ważnego z handlowego punktu widzenia Kantonu zostanie ostatecznie przecięty opór Czang Kai Szeka który odtąd w wojskowych dostawach zdany będzie na dowóz z Indochin, Burmy i Sowieców.

...i pierwsze kroki

Hongkong. Agencja Reutersa donosi: W zatoce Bias wylądowało już

przeszło 50 tys. żołnierzy japońskich którzy wyruszyli w kierunku linii kolejowej Kanton — Keulung celem przerwania dostawy amunicji z Hongkongu do Kantonu. Wylądowanie tych wojsk nastąpiło mniej więcej w odległości 50 klm. na północ od Hongkongu. Wojska japońskie rozpoczęły również lądować na północ od Amoy, dotychczas jednak brak stamtąd bliższych wiadomości. Liczni uchodźcy chińscy zaczynają napływać na terytorium koncesji brytyjskiej.

Tokio. Pat. Minister spraw zagranicznych zawiadomił dziś ustnie ambasadorów i posłów państw zagranicznych że japońskie siły zbrojne przystąpiły do operacji wojennych wzdłuż wybrzeży prowincji Kwantung w Chinach południowych. Operacje te mają charakter wyłącznie wojskowy i celem ich jest odcięcie głównej drogi dowozu broni i amunicji dla Chińczyków. Uprawiana dotychczas przez rząd japoński polityka respektowania praw i interesów obcych państw nie ulegnie zmianie, przy tym rząd japoński wyraża nadzieję

że istotne jego zamiary spotkają się ze zrozumieniem u tych państw. Szanghaj. W zagranicznych kołach Hongkongu i Szanghaju wywołała wiadomość o lądowaniu japońskiego korpusu ekspedycyjnego w Chinach południowych wielkie wrażenie. ponieważ zajęcie Kantonu jest równoznaczne ze sparaliżowaniem handlu w tym mieście oraz w Hongkongu.

Więści z Polski i świata

WIEDŃ. „Neue Freie Presse“ która w okresie przed Anslussem cieszyła się dużą poczytnością i wychodziła w dwóch wydaniach wieczornym i porannym, wychodzi obecnie tylko w wydaniu porannym.

TORUŃ. Z niestabilnych przyczyn powiesił się 40-letni Michał Kujawiński zam. u siostry Janiny Kawałkowskiej przy ul. Słowackiego 79, który korzystając z nieobecności domowników do kroku samobójczego użył własnego paska, wieszając się na drzwiach.

PRZEMYŚL. Zarząd m. Przemysła wypowiedział na 14 dni pracę robotnikom zatrudnionym przy robotach inwestycyjnych które finansuje Fundusz Pracy.

BOGUMIŃ. Przybyły do Bogumina dwa pociągi służbowe przywożąc personel który będzie służył na dworcu Bogumińskim. Pociągami tym przybył kierownik wydziału ruchu dykcji PKP w Krakowie p. Szanda. 200 kolejarzy którzy pracowali dotychczas na kolejach czeskosłowackich usztywniło się szpalerem na peronie i powitało pociąg polski.

LIZBONA. Donoszą tu z San Vincente de Cabo Verde: Archipelagiem Zielonego Przylądka przeszła niezmiernie silna burza trwająca niebywale długo, gdyż od dnia 29 września do 7 października. Ulewę spowodowały całkowite zniszczenie ogromnych przestrzeni pól uprawnych. Wielka ilość domów mieszkalnych i zabudowań gospodarczych została zmieniona przez żywioł. Straty idą w miliony. Władze miejscowe stąpiły do rządu o udzielenie pomocy materialnej ludności.

HAGA. Pierwsze, niezwykle silne w tym roku burze jesienne na Morzu Północnym wzdłuż wybrzeża holenderskiego spowodowały szereg tragicznych wśród rybaków, zajętych na morzu połowem śledzi i ryb. M. ja. polski luger, należący do tow. połowców dalekomorskich „Mewa“ stracił jednego członka swej załogi 20-letniego M. Musielaka, którego wzburzone fale zmyły z pokładu. Był on synem polskiego górnik. pracującego w Limburgii.

PARYŻ. Przybył tu król belgijski na uroczystość odsłonięcia pomnika króla Albert.

BURGOS. 15 pociągów z ochotnikami włoskimi już udało się w kierunku południowym, by następnie powrócić do Włoch. Załadowanie na statek nastąpi w Kadyksie.

WARSZAWA. Wydarzyła się katastrofa na stacji kolejowej w Świdrze pod Warszawą. Od pociągu elektrycznego złożonego z 6 wagonów idącego z Otwocka w kierunku Warszawy oderwały się trzy ostatnie wagony w odległości kilkuset metrów od stacji Świder. Kiedy pociąg złożony z 3 wagonów przybył na stację i tam się zatrzymał, wpadły nań trzy wagony które się odczepiły. Skutkiem zderzenia rozbity były wagony a ofiarą katastrofy padło 12 osób ciężiej lub lżej rannych.

„Chcę umrzeć na polskiej ziemi“

Tajemniczy zgon studenta

W Wilnie zdarzył się dziwny wypadek. Jak donosi półurzędowy „Kurier Wileński“ w sobotę, 1 bm. aresztowano na ulicy studenta IV kursu su prawa USB Józefa Schussa. W nare godzin po tem widziano go prowadzonego do domu przy ulicy Jankóba Jasińskiego 24, gdzie podobno ma się mieścić „administracyjny areszt śledczy“ chociaż niema tam żadnego głoścącego o tem szyldu. Gdy w poniedziałek 3 bm. narzeczona Schussa zwróciła się do władz, żadnych informacji o nim nie otrzymana. We czwartek 6 bm. przwiechala jego matka i wówczas powiedziała no jej że odesłano Schussa jako nie posiadającego obywatelstwa polskiego na granice łotewskie celem przekazania go Łotwie. Ale konsul łotewski w Wilnie oznajmił że między Polską a Łotwą zawarta jest umowa o nie przekazaniu sobie nawzajem ludzi o obywatelstwie nieustalonym.

Również i w piątek 7. bm. na pytania matki nie dano innej odpowiedzi poza owem „odesłaniu na granice“. W piątek jednak żydowska popuła dniówka wileńska zamieściła korespondencje z Dukszt o tem, że we wtorek 4 bm. przekazano tow. „Ostatnia Posługa“ w Duksztach ciało Schussa który miał popełnić samobójstwo.

„Ostatnia Posługa“ pochowała

Schussa we czwartek 6 bm.

Dopiero w sobotę 8 bm. prokurator do którego się zgłosiła Schussa wa potwierdził wiadomość o samobójstwie. Udzielił jej także bliższych szczegółów o jego zgonie. Jak się okazuje, powiesił się on na sznurze splecionym z koniczyną który zawieszony był na słup telegraficzny.

Przy zmarłym znaleziono kartę do matki, w której jako przyczynę samobójstwa podano wysiedlenie. Denat wyraził się m. in. dosłownie:

„Chcę umrzeć na polskiej ziemi.“

Szczegóły te tłumaczą nam wiele z powodów tego tragicznego zgonu. Schuss musiał przeżywać silną depresję psychiczną skoro zdecydował się upleść sznur z koniczyną by się na nim powiesić.

Prowadzone przez władze prokuratorskie energiczne dochodzenie powinno wyjaśnić osobliwe zachowanie się tow. „Ostatnia Posługa“ która chociaż otrzymała ciało zmarłego jeszcze we wtorek 4 bm. ani słowem nie powiedziała matki Schussa i rodzinie mieszkającej w Suwałkach o pogrzebie.

W związku z tym rodzina zmarłego zamierza wystosować do władz skargę i domagać się ekshumacji zwłok.

Matka Schussa brała w swoim czasie żywy udział w walce o Niepodległość Polski, oca zaś rozstrzelali bolszewicy. Panujące w jego rodzinie tradycje powstania 1863 roku i późniejszych walk wyzwoleniczych wyrobiły w nim silne poczucie patriotyzmu polskiego, co w tak tragiczny sposób odbiło się w jego ostatnim liście do matki.

W Wilnie śmierć Schussa wywołała przygnębiające wrażenie.

Ruś Podkarpacka uzyskała autonomię

Warszawa. „Kurier Warszawski“ donosi z Pragi, że rokowania z Rusinami podkarpackimi zakończono. Przyznano im autonomię jak Słowakom z własnym rządem i parlamentem. Rząd ruski ukonstytuuje się

dzisiaj wieczorem. Rusini zadowoleni jak powiadają źródła czeskie z wyniku negocjacji. Żądania Węgrów o przyznanie im Bratysławy odrzucono.

WAŻNE NUMERY TELEFONICZNE

Straż ogniowa 122 22
Zegarynika 98
Centr. międzym. 97
Informator telef. 137-00
Biuro napr. telef. 150-50
Informator kol 121-08
Centr. ga. 52-05
Centr. elektr. 150 70
Centr. wodociąg 12-09
Pogotowie rat. 11-11

WAŻNE NUMERY TELEFONICZNE

Straż ogniowa 122 22
Zegarynika 98
Centr. międzym. 97
Informator telef. 137-00
Biuro napr. telef. 150-50
Informator kol 121-08
Centr. ga. 52-05
Centr. elektr. 150 70
Centr. wodociąg 12-09
Pogotowie rat. 11-11

KALENDARZ RZYM. - KATOLICKI
czwartek Bonifacego

Teatr

Z TEATRU M. IM. J. SŁOWACKIEGO

Plan przedstawień: Czwartek 13. X. „Gdzie diabeł nie może...”; Piątek 14. X. „Korsarz”; Sobota 15. X. „Gdzie diabeł nie może...”

„HALKA” St. Moniuszki daną będzie przez Operę Krakowską w poniedziałek dn. 17. bm. Arcydzieło twórczości Moniuszki dzięki muzyce przepojonej uczuciem i czarującej liryzmem zdobyło sobie wyjątkową popularność wśród najszerzych sfer porywając i wzruszając słuchaczy swą melodyjnością. W operze tej da się słyszeć po raz pierwszy w Krakowie primadonna opery warszawskiej S. Czerwińska — Orłowska. Zofią będzie Z. Halińska, artystka opery lwowskiej, Jontkiem znany tenor S. Drahbiak, artysta król. opery w Belgradzie, zaś Januszem świętym baryton Z. Dolnicki. Tańce wykona Balet warszawski pod kierunkiem baletmistrza J. Cesarskiego.

Repertuar kin

- ADRIA: 39 kroków — i — Pepe le Moko
- APOLLO: Granica
- ATLANTIC: Mateczka
- DOM ZOLNIEIRZA: San Francisco
- L. O. P. P.: Maskarada
- PROMIEN: Nawrócony grzesznik — i — Złote kobietki
- STELLA: Dziewczęta z Nowolipek
- SZTUKA: Bitwa na Braadway'u
- Uciecha: Przygody Robin Hooda
- WANDA: Profesor Wilczur.
- FOTOPLASTIKON (ul. Szczepańska 5): Londyn.

Repertuar kin wieleckich

- W. F. i P. W. Kalif Bagdadu
- Czwartak Geniusz sceny
- Palacee Druga młodość
- Casino Marco Polo

Repertuar kin radomskich

- APOLLO: Marco — Polo z Gary Cooper
- ADRIA: Druga młodość
- CZARY: Piętnastolatka

Kinoteatry przemyskie

- KINA PRZEMYSKIE:
- APOLLO: Gasparone
- CASINO: Miłość w kajdanach
- MUZA: Bitwa na Broadwayu
- OLIMPIA: Pensjonarka

FESTIVAL TANECZNY TRZECH GWIAZD BALETU

a to: Złoty Buczyński, Janiny Leitzkówny i Sabiny Szatkowskiej, którego zapowiedź wywołała w naszym mieście b. żywe zainteresowanie, odbędzie się w niedzielę 16. bm. w Starym Teatrze. Znakomite artystki wystąpią zupełnie nowym programem.

KURS L. O. P. P.

Dziś w czwartek dnia 13. października 1938 r. o godzinie 19-tej odbędzie się bezpłatny kurs informacyjny L. O. P. P. w lokalu Związku Żydów Uczestników Walk o Niepodległość Polski w Krakowie, Rynek gł. 12. II. p.

Absolwentka seminarium na usługach groźnej bandy

Rzeszów. W listopadzie i grudniu 1936 roku grasowała na terenie Rzeszowa nieuchwytna szajka włamywaczy, która dzień w dzień dokonywała zuchwałych kradzieży. Długotrwałe dochodzenia policyjne doprowadziły wreszcie do zlikwidowania niebezpiecznej szajki. Aresztowano wówczas Arona Schwarza, herszta szajki, kochankę jego Sylwestrę Różańską, absolwentkę seminarium nauczycielskiego w Rzeszowie u której Schwarz ukrywał się i która wywoziła do Krakowa skradzione rzeczy, jej matkę Katarzynę Różańską, właścicielkę szynku w Słocinie pod Rzeszowem, Ulanowskiego znanego złodzieja z Przemyśla spółnika Schwarza, oraz dwu paserów: Romana Felczera z Krakowa i Marię Szostak z Borku Fałęckiego.

Cała szajka odpowiadała przed sądem w okręgowym w Rzeszowie i w wyniku przeprowadzonej rozprawy, która obfitowała w cały szereg sensacyjnych momentów i trzy mała w napięciu przez kilka miesięcy mieszkańców Rzeszowa, Schwarz został skazany na 7 lat więzienia i umieszczenie w domu dla niepoprawnych przestępców Felczera na 5 lat więzienia, Szostakowa na 2 lata więzienia, a Sylwestra Różańska na rok więzienia.

Po zakończeniu rozprawy policja rzeszowska prowadziła przeciwko wszystkim dalsze dochodzenia o cały szereg nowych kradzieży których nie obejmował pierwszy akt oskarżenia. W międzyczasie jednak Schwarz siedzący w więzieniu rzeszowskim zorganizował tutaj bandę niebezpiecznych przestępców i w sierpniu ub. roku w dziesięciu dniach uciekł z więzienia rzeszowskiego.

Osobne ławki dla stud. Bratniej Pomocy U. J.

Na Uniwersytecie Jag. ukazało się rozporządzenie rektora prof. Lehr-Spławińskiego dotyczące osobnych ławek dla studentów należących do Bratniej Pomocy.

Rozporządzenie motywuje tem, że w ten sposób będzie można uniknąć wszelkich awantur wynikających przy zajmowaniu miejsc.

„WSTĘP DO MUZYKI”. Cykl popularnych wykładów o sposobach tworzenia dzieła muzycznego w perspektywie rozwoju historycznego z bogatą ilustracją muzyczną, wygłasza dr. W. Mantel co drugą sobotę o godz. 7.30 wieczór w Instytucie Muzycznym (ul. św. Anny 2). Celem wykładów jest udoskonalenie słuchania muzyki. Najbliższy wykład w sobotę dnia 15 bm. Każdy wykład stanowi zamkniętą całość.

Przy Towarzystwie Krzewienia Świadomego Macierzyństwa i Reformy Obyczajów Kraków, ul. Dunajewskiego 7 czynne są następujące przychodnie:

- PORADNIA ŚWIADOMEGO MACIERZYŃSTWA: zapobieganie ciąży, leczenie bezpłodności — wtorki i czwartki godz. 18—20, piątki godz. 10—12;
- PORADNIA EUGENICZNA: porady przedślubne dla mężczyzn i kobiet — soboty godz. 18—20.
- PORADNIA SEKSUOLOGICZNA: informacje i zaburzenia w zakresie życia płciowego dla kobiet czwartki godz. 18—20, dla mężczyzn soboty godz. 18—20;
- PORADNIA GRAFOLOGICZNA: wybór zawodu, dobór małżeński itp. sprawy życiowe na podstawie analizy pisma — soboty godz. 18—20;
- PORADNIA DLA CIĘŻARNYCH — piątki godz. 10—12;
- PORADNIA DLA NIEMOWLĄT I DZIECI — piątki godz. 12—13;
- PORADNIA PRAWNO-SPOŁECZNA dla biednej i opuszczonej matki — wtorki godz. 17.30—18.30.

Po kilku tygodniach wolności policja natknęła się w Krakowie na Schwarza i po dramatycznym pościgu bandyta został na ul. Krakowa zabity.

Przeciwko reszcie jego spółników toczyło się tymczasem dalsze śledztwo i obecnie cała szajka za wyjątkiem swego herszta odpowiadała przed sądem grodzkim w Rzeszowie. W wyniku przeprowadzonej rozprawy sąd skazał Ulanowskiego za pomocnictwo w przestępstwie na rok więzienia, Katarzynę Różańską za paserstwo na 6 miesięcy więzienia, przeciwko reszcie zaś oskarżonych sprawę umorzył wychodząc z założenia że za czyny objęte obecnym aktem oskarżenia zostali już skazani prawomocnym wyrokiem sądu okręgowego w Rzeszowie.

Zabił rzekomego kochanka matki

Przed Sądem Okręgowym w Krakowie odbyła się rozprawa przeciwko Czesławowi Skuzie robotnikowi z Borku Fałęckiego oskarżonemu o to, że dn. 8 sierpnia br. zadał Józefowi Grzesikowi dwa ciosy nożem w pierś od których poniósł śmierć.

Między Grzesiakiem a ojcem Czesława Skuzy istniał zatarg gdyż ten posadzał Grzesiaka o uwiedzenie mu żony.

Tragicznego dnia Skuza spotkał Grzesiaka w towarzystwie żony wskutek czego wynikła sprzeczka, a Grzesiak uderzył Skuzę fiaszką. Za ciosem ujął się syn Czesław, który dognał uciekającego Grzesiaka i zadał mu dwa ciosy nożem w pierś.

Grzesiak przewieziony do szpitala Ubezpiecz. Społ. zmarł tego samego dnia. Sąd skazał Czesława Skuzę na półtora roku więzienia, uzasadniając tą godny wymiar kary młodym wiekiem oskarżonego, oraz anormalnymi stosunkami panującymi w rodzinie.

Sąd skazał Czesława Skuzę na półtora roku więzienia, uzasadniając tą godny wymiar kary młodym wiekiem oskarżonego, oraz anormalnymi stosunkami panującymi w rodzinie.

Nieszczęśliwy wypadek na szosie Kraków-Zakopane

Na szosie Kraków — Zakopane pod Łagiewnikami wydarzył się nieszczęśliwy wypadek.

Samochód ciężarowy najechał na Pawła Jasińskiego robotnika zam. w Borku Fałęckim na Zaborzu.

Wskutek najechania Jasiński doznał kontuzji wewnętrznych. Wezwano Pogotowie Ratunkowe przewieziono go w stanie ciężkim do szpitala św. Łazarza. Nazwiska szofera nie zdołano ustalić.

Dzieła Matejki w Muzeum Narodowym

Obchody ku czci Matejki odbędą się jak wiadomo z końcem bieżącego miesiąca. W programie jest przewidziana uroczystość Matejkowska w Muzeum Narodowym, w największej sali Muzeum tzw. Raclawickiej w której zostaną zgrupowane dzieła Matejki udostępnione dla publiczności na przeciąg jednego miesiąca. Poza obrazami Matejki, będącymi własnością Muzeum, znajdują się tutaj dzieła i innych zbiorów. Chcąc bowiem przyczynić się do uczczenia pamięci Matejki przyrzekli wypożyczyć dzieła Mistrza: Uniwersytet Jagielloński, Polska Akademia Umiejętności, P. Eliza Fränklova, dr. Leopold Macharski, Prezes dr. Józef Muczkowski, Hr. Artur Potocki, Hr. Ksawery Pusłowski, Hr. Helena Sierakowska, P. Róża Smolarska, P. Adam Zablötny i szereg innych. Dalsze zgłoszenia przyjmuje kancelaria Muzeum Narodowego w Krakowie.

Krwawa bójka na weselu

We wsi Chorągwiany pow. Kraków odbywało się wesele u gospodarza Bartłomieja Ciastki. Wieczór na wesele zesłała się grupa chłopaków z całej okolicy. Między nieproszonymi powstała bójka o taniec pod czas której ciężko raniono dwóch mieszkańców Chorągwiaków Franciszka Nawrota i Piotra Kuca.

W stanie ciężkim przewieziono ich do szpitala w Krakowie. Policja wszczęła dochodzenia.

Falszowali weksle według nazwisk w księżce telefonicznej

Sąd Okręgowy w Krakowie rozpatrywał sprawę Mieczysława Horzkiego i Chrzęszcza art. mal.

Akt oskarżenia zarzucał im fałszowanie weksli na różne nazwiska. Jak zeznali nazwiska wyszukiwali w księżce telefonicznej. Sąd uniewinnił wszystkich oskarżonych.

Koncert arii operowych

Onegdaj mieliśmy sposobność usłyszenia w audycji radiowej p. t. „Arie operowe” szereg arii operowych w wykonaniu tenora krakowskiego p. Maxa Fischera.

P. Fischer wykazał w audycji tej pełną dojrzałość artystyczną. Zasadniczymi walorami jego są: pełny metalu męski timbr głosowy oraz bardzo rozległa skala dźwięków, która szczególnie pięknie brzmi w górnych rejestrach głosowych.

Młody artysta zapowiada się doskonale i jego warunki głosowe dają mu duże możliwości w każdym kierunku.

Tego rodzaju głos zasługuje na specjalne wyróżnienie i na częstszy udział w audycjach na fali ogólnopolskiej.

Oblawa

W godzinach nocnych przeprowadziły organa P. P. oblawę na terenie miasta Krakowa, w czasie której zatrzymano 11 osób.

Dwie sekretarki prezydenta Roosevelta

Sekretarki prez. Roosevelta są pierwszymi osobami, które codziennie rano przychodzą do Białego Domu i wychodzą wieczorem ostatnie. Dwie Francuski są obywatelkami amerykańskimi.

Małgorzata Lehand to „prezydent Roosevelt minus podpis”, a Małgorzata Durand to „sekretarz James Roosevelt minus podpis”.

Małgorzata Lehand ma przeszło pięćdziesiąt lat, Małgorzata Durand mniej, niż czterdzieści.

Panna Małgorzata Lehand, którą prezydent Roosevelt nazywa poufale „Missy”, jest jedyną kobietą, która ma swoje biuro tuż obok słynnego owalnego biura prezydenta. Drzwi do biura są zresztą prawie zawsze otwarte.

„Missy” jest jedyną kobietą, która ma prawo wejścia do prezydenta, nawet podczas konferencji. Często, kiedy słyszy jak prezydent kaszle, wchodzi bez wezwania i zapytuje czy się nie zaziębił.

Pracuje z Franklinem Rooseveltem od r. 1910. Wie ona wszystko.

„Missy”, o której mówi się, że jest najbardziej zajęta kobieta na świecie, jest rekordzistką, o ile chodzi o obecność jej w Białym Domu. Nie ma niedzieli lub święta, by nie przychodziła do pracy, tak iż prezydent daje jej często w przyjaznych słowach nagane.

Małgorzata Lehand ma ogromny materiał do opracowania. Posiada ona niemniej, niż pięć dyktafonów, z których nagrane walce przesyła bezpośrednim przewodem do swoich pięciu sekretarek.

„Missy pracuje więcej, niż cały senat razem” mówi często prezydent Roosevelt

Missy nie jest zamężna. Całe jej życie stanowi praca.

Missy odpowiada pani Rooseveltowej, która ją często zaprasza:

„Nie mam czasu! Prezydent będzie jadł za mnie” i każe sobie przynieść kilka kanapek.

Missy Lehand jest jeszcze większą przyjaciółką Francji od prezydenta Roosevelta. Jest członkiem Francuskiego Klubu Nowojorskiego.

Włosy ma obcięte i ondulowane, natomiast maluje się bardzo mało. Na ogół nosi szare lub ciemno zielone suknie z białymi koronkowymi kołnierzykami. Cierpi na nogi, a podczas pracy nosi wysokie mankiety. Dyplomaci są często zgorszani, kiedy widzą nagłe wchodzącą do owalnego biura osobę „w mankietach”.

Missy jada mało; ale ma wielki talent kucharski. Kilkakrotnie zdarzyło się, że dała pani Roosevelt i kucharzowi Białego Domu kilka recept kuchni francuskiej. Prezydent powiedział jej, że w dniu, kiedy będzie miała dość swego stanowiska sekretarki, zaangażuje ją jako kucharkę.

Małgorzata Lehand przyjeżdża do Francji co trzy lub cztery lata. Urlop jej nie przekracza nigdy trzech tygodni.

Druga „pszczoła” Białego Domu jest również wnuczką Francuza.

Panna Durand jest dla Jamesa Roosevelta tym, czym Missy Lehand jest dla prezydenta. Podczas gdy ta ostatnia zajmuje się bieżącymi sprawami ogólnymi i międzynarodowymi, Małgorzata Durand jest wielką specjalistką administracji.

Była sekretarką poprzednika Jamesa Roosevelta, Louis Howella. Debiutowała w Białym Domu przed

dwunastu laty, jako stenotypistka sekretarza prasowego w kancelarii prezydenta

Prezydent ochrzcił ją: „Mały królik”.

Przezwisko bardzo dobrze dobrane do niej, jest bowiem mała i bardzo żywa osobą.

Osoba, której najbardziej boją się wszyscy woźni i urzędnicy kancelarii prezydenta, jest nerwowa, daje w ostrym tonie najszybsze, czasem nie zrozumiałe rozkazy.

Mimo tego błędu panna „Mały królik” jest bardzo lubiana przez rodzinę Roosevelta, która i ją często zaprasza do stołu rodzinnego.

Panna „Mały królik” Durand jest członkiem Klubu Francuskiego, włada ośmiu językami, dwa razy wygrała mistrzostwo amerykańskie na konkursie stenotypiszek.

Apetyt panny Durand przestrasza nawet samego prezydenta, który dużo jada. Kiedy nie może wyjść, aby spożyć lunch, panna „Mały królik” jada w swoim biurze. Jest to najczęściej całe kurczę w galarecie z konserw. Spożywa wiele owoców i pije dużo szampana.

Panna Durand jest bardzo kokieterijna. Uchodzi za jedną z najlepiej ubranych kobiet w Waszyngtonie. Nosi okulary. Twarz jej pokryta jest piegami. Ma namiętność do pięknych rzeczy. Często można ją zobaczyć na wielkich przetargach, a pewność jej gustu i smaku we wszystkim, co dotyczy malarstwa, jest znaną w sferach amerykańskich artystów.

Nie ma do dyspozycji Packarda, ale kieruje sama swoim Buickem.

Jej najlepszym przyjacielem jest suczka, z chwycający terier, nazwana „France”.

Króć przed w borami samorządowymi

Łódź. W Łodzi odbyło się w lokalu O. K. R. P. P. S. wspólne posiedzenie przedstawicieli O. K. R. P. P. S. i O. K. Z. Z. w sprawie uzgodnienia stanowiska w szeregu zagadnień, związanych z wyborami do samorządu. W wyniku obrad postanowiono utworzyć komitet wyborczy, w skład którego wchodzi: O. K. R. P. P. S., O. K. Z. Z. i po jednym przedstawicielu związków, wchodzących w skład O. K. Z. Z.

Uchwalono również, by komitetowi wyborczemu nadać charakter ramowy, a to celem umożliwienia innym organizacjom przystąpienia do komitetu wyborczego

Skąd rekrutują się policjanci nowojorskie

Odbłył się niedawno egzamin dla kandydatek na policjantki w Nowym Yorku. Najlepiej zdała egzamin dawna chórzystka słynnego Ziegfeld-Falles, niejaka Mabel Black. Ogółem przyjęto 315 kandydatek, wśród których były cztery dawne chórzystki, jedna kobieta bokser, kilka lekarek, nauczycielki i dawna gwiazda filmowa. Przyjęte kandydatki mają od 19 do 29 lat, w sumie reprezentują 361 dyplomów uniwersyteckich.

Gra w golfa i tenisa, sypia sześć godzin i co trzy miesiące przechodzi kurację w Colorado.

Jej życzeniem jest zostać kiedyś senatorka. Możliwe, że to osiągnie. Oczekuje przyszłych wyborów w Waszyngtonie i ma już grupę „zwolenników”.

Wreszcie panna „Mały królik” Durand jest wraz z Missy Lehand, jedyną kobietą, dopuszczoną do tajnych narad w prezydenturze.

Walka o duszę dziecka

(Echa Pierwszego Ogólnopolskiego Kongresu Dziecka)

Program obrad Kongresu ułożony był w myśl postulatów Deklaracji Genewskiej, uchwalonej w r. 1923 przez Radę Generalną Międzynarodowego Związku Pomocy Dzieciom, często zresztą w toku obrad Kongresu powoływanej. Program ten przewidywał rozpatrzenie następujących zagadnień: 1. Dziecko i człowiek do rośli, 2. Dziecko w rodzinie, 3. Dziecko w polskim prawie rodzinnym, 4. Prawo dziecka do szkoły, 5. Zdrowie dziecka i 6. Wzrost dziecka. Na powyższe tematy zostały wygłoszone na plenum przez szereg autorzytetów z dziedziny opieki nad dzieckiem referaty ramowe, na podstawie których potem obradowały poszczególne komisje.

Poziom tak referatów, jak i dyskusji w Komisjach był bardzo niejednorodny. Syntetyczny jednakże obraz tak jednych jak drugich zdradza pewne wyraźne tendencje. Jeżeli chodzi o dążności wniesione przez organizatorów Kongresu, daje się zauważyć nadająca ton całemu zjazdowi — a potężnia rodziny. W obradach Kongresu przybrała ona formę przerostu zaufania do rodziny, nieusprawiedliwionego bynajmniej poziomem kulturalnym ogółu ludności w Polsce, — i dyspozycji do obdarzania tej rodziny szerokimi kompetencjami w stosunku do dziecka na niekorzyść organów opieki. W tym duchu idzie akcja przerzucania ciężaru opieki nad dziećmi opuszczonymi z zakładów zamkniętych na rodziny tzw. zastępcze.

Komisja „Dziecko w rodzinie” zgromadziła najliczniejszą publiczność, co świadczy o aktualności zagadnienia i uwieczniła swe obrady m. in. zgłoszonym na plenum wnioskiem o konieczność uprzywilejowania rodziny liczebnej. Uchwała ta n. b. przypomina nieco politykę ludnościową w dziełach Niemców.

Inna tendencją przenikająca silnie atmosferę Kongresu było podkreślenie potrzeby wychowania religijnego, niezawartej zresztą w Deklaracji Genewskiej. Pod tymi auspicjami odbywał się Kongres, obradujący w salach Domu Katolickiego (Kino Roma). Dom ten posiada wprawdzie najniekniejszą salę w Warszawie ale w niej rzeczy panuje tam, specyficzny klimat ideowy, który zaciążył nad Kongresem Dziecka. Każdego uczestnika uderzyć musiała z chwila wejścia na salę wielka ilość sutann księżych i białych koronetów sióstr zakonnych, co sprawiło wrażenie jakiegoś zeromadzenia o charakterze religijnym. Sfera ta nie bez celu tak licznie była reprezentowana. W efekcie bowiem postulat wychowania religijnego motywowany i komentowany szeroko został wniesiony na plenum przez wszystkie niemal Komisje.

Atak więc w walce o duszę dziecka został przypuszczony i odniósł częściowe zwycięstwo, wywarł bowiem swoje piętno na obradach i uchwałach kongresu. Gdzież jednak w tej walce podzielała się Demokracja? — dlaczego nie odezwała się wielkim

głosem żądając zrealizowania swoich postulatów? Chwila i miejsce były po temu odpowiednie. Tu chodziło o dziecko, o przyszłość Polski, — o tę jedyną część społeczeństwa, która nie jest jeszcze nacechowana żadnym pietnem partyjnym, a z samej racji swej młodości powinna przynieść postęp.

Demokracja uczestniczyła w Kongresie. Dwa razy ujawniła swą obecność: raz podczas dyskusji na temat równouprawnienia nieślubnych dzieci w Komisji Prawniczej, drugi raz na Komisji „Dziecko i człowiek do rośli”, gdy 75 głosów przeciw 56 oparła wniosek o powierzanie polskich dzieci tylko wychowawcom wyznania katolickiego. Okazało się więc, że rece, w których znajduje się polskie dziecko, nie należą do samych tylko sfer zachowawczych.

Dlaczego jednak Demokracja ograniczyła się do tak skromnej roli uczestniczącej? Czemu dopiero w kuluarach po zamknięciu kongresu odbyły się najsłabiej dyskusje podły najpiękniejsze hasła? Dlaczego nie przeciwstawiła się zwartą ławą frontowi reakcji, czemu nie zapobiegła powzięciu rezolucji, które dały zupełnie inny obraz składu osobowego Kongresu, niż był w istocie. Dlaczego nie wniesiono na plenum postulatów o prawie do równości wszystkich dzieci w Polsce? Nie ma tego w Deklaracji Genewskiej, ale nie ma tam także prawa dziecka do życia, które wobec wysokiej cyfry śmiertelności nie mogłoby być w Polsce aktualne. Prawa te wydawały się twórcom Deklaracji zbyt oczywiste. W Polsce jednak prawo do równości czeka jesz-

cze na swoich bojowników. Liczne szeregi dzieci z tytułu narodowości i wyznania są go pobawione. Sprawa ta powinna być się znaleźć na wokandy Kongresu. Tymczasem przemilczano ją wstydliwie. Kwestia wyznania została poruszona tylko w stosunku do nauczycieli, i jakgdyby w sferze dzieci nie istniała. Jedną stronę nie podniosła jej ze zrozumiałych powodów: musiałoby wyjść na jaw, że jest to krzywda dziecka, krzywda, która Kongres ma obowiązek się zająć. Dlaczego jednak nie poruszała tej strony druga? Jedyne sedzia Wotowicz-Grabińska w referacji p.

„Dziecko jako przedmiot troski świata” pozwoliła sobie na bardzo subtelna aluzję o wolności modlitwy i tolerancji, niestety tak dobrze zawoalowana, że nawet nie można było słaskami wyrazić oddźwięku.

Reasumując więc wrażenia walki o dziecko polskie, która niewatpliwie stoczyła się podczas obrad Kongresu — przyznać trzeba, że Demokracja nie dotrzymała placu swoim przeciwnikom. Zjawiła się na Kongresie i jakgdyby nieprzygotowana i niezorganizowana i wskutek tego zdobyła się zaledwie na bezładną defensywę. W przeciwieństwie do tego reakcja stawiała się w karnych szeregach i pełnym uzbrojeniu. Dostała swój mata.

Następny Kongres Dziecka ma się odbyć po upływie dwóch lat. A więc pozycja nie jest jeszcze stracona. Trzeba, aby wówczas Demokracja polska zdała egzamin dojrzałości w sprawie dziecka.

Antonina Spandowska

Pięciu kontrolerów plebiscytu

Jak wiadomo, w myśl postanowień konferencji monachijskiej, na szeregu terenów Czechosłowacji ma się odbyć plebiscyt. Kontrolę nad tym plebiscytem sprawować będzie komisja międzynarodowa składająca się z pięciu członków. Warto zapoznać się z tymi są ci ludzie, wchodzący w skład komisji, który zadecyduje o tem, czy i o ile Czechosłowacja będzie jeszcze bardziej okrojona

Baron von Weizsaecker

Prezesem komisji mianowany został Niemiec, baron Weizsaecker, oficer marynarki.

Po ukończeniu wojny światowej, oficerowie i marynarze niemieckiej floty wojennej dowiedzieli się, że jednym z warunków pokoju jest zupełna niemal likwidacja niemieckiej floty. Musieli więc pomyśleć o innych zajęciach. Wielu z pośród oficerów przeszło do służby dyplomatycznej. Jednym z nich był młody kapitan baron Ernest von Weizsaecker.

Wstąpiwszy do służby w ministerstwie spraw zagranicznych, po niedługim czasie do stał się do departamentu Ligi Narodów. Dzięki zdolnościom został wkrótce dyrektorem departamentu. Z biegiem czasu stał się entuzjastą instytucji genewskiej. Wyjście Niemiec z Ligi Narodów było dla niego wielkim ciosem.

Ale nie zlamalo to jego kariery. Dzięki ogromnym stosunkom osobistym, które wyrobił sobie na terenie Genewy, mianowano go podsekretarzem stanu na Wilhelmstrasse.

Baron Weizsaecker jest dopiero od niedawna członkiem partii narodowo-socjalistycznej. Przez długi czas ociągał się z tą decyzją, gdyż w polityce należał przed przewrotem do zwolenników ideologii Stresemanna, z którym łączyły go węzły bliskiej przyjaźni.

Baron Weizsaecker ma lat 49. W kołach dyplomatycznych przepowiadają mu wielką przyszłość.

Sir Neville Henderson

Kiedy przed półtora rokiem Neville Henderson przybył do Berlina jako poseł Wielkiej Brytanii zdobył odrazu sympatię Niemców. Przed doborowym audytorem wygłosił bowiem w kilka dni po przyjeździe mowę, w której oświadczył: w Anglii zbyt wielu ludzi ma zupełnie mylne i niesłuszne pojęcie o Trzeciej Rzeszy. Bę-

de się starał wpłynąć na zmianę tych nastrojów.

Kto wie, czy już wtedy w głowach polityków brytyjskich nie rysowały się kontury rozmów, których widownią stały się później Berchtesgaden, Godesberg i Monachium.

Mastny

Uważany jest w Czechosłowacji za jednego z najwybitniejszych dyplomatów. Po utworzeniu republiki czechosłowackiej poruczone mu prowadzenie kursów międzynarodowego prawa.

Urodził się jako syn dyrektora banku, studiował prawo i filozofię w Pradze i w Paryżu. Był przez jakiś czas adwokatem, potem przeszedł do administracji państwowej. W roku 1920 rozpoczął karierę dyplomatyczną i wkrótce został posłem czechosłowackim w Londynie. Po pięciu latach przeniesiono go do Rzymu, od roku 1932 jest posłem czechosłowackim w Berlinie. Przez jakiś czas zasiadał w Komitecie prawa międzynarodowego w Genewie.

Ma lat 64, zewnętrznie reprezentuje typ dyplomaty, nie rozstaje się nigdy z monokle.

Franco's Poncet

Ma lat 51. Niski, niezwykle ruchliwy, zawsze bardzo wytwornie ubrany. Trzyma się prosto, sztywno. Niezwykle oczytany. Pelen humoru i elokwencji, właściwego francuskiego kołom intelektualnym. Niezwykle pracowity, sumienny. Jego raporty dyplomatyczne mają być niedoścignionym wzorem.

Jest wielkim domatorem. Ma pięcioro dzieci — czterech chłopców i dziewczynkę. Spaceruje z nimi często po ulicach Berlina.

I on i jego żona, prowadząca w Berlinie „wielki dom”, mówią doskonale po niemiecku.

Nie jest dyplomata zawodowym. Chciał zrobić karierę naukową, specjalizował się w ekonomii, później dopiero przeszedł do dyplomacji.

W roku 1924 był wybrany posłem. W tym samym okręgu został wybrany Marinot, o którego linię Francois Poncet jako poseł w Berlinie nieraz musiał później rozmawiać.

Bernard Attolico

Można go nazwać jednym z twórców osi Berlin—Rzym.

Kiedy w roku 1935 przybył do Berlina jako reprezentant Włoch, stosunki między Mussolinim i Hitlerem dalekie były od serdeczności. (Jeszcze niedawno Duce z okazji zabójstwa Dollfussa groził Fuehrerowi wkroczeniem wojsk włoskich do Niemiec). Z biegiem czasu ten chłód ostygł, zmienił się stopniowo w gorącą przyjaźń. Attolico, który ma tytuł doktora, studiował pilnie ekonomię. W czasie wojny brał udział w licznych konferencjach międzynarodowych, w roku 1919 był jednym z delegatów włoskich na konferencję pokojową w Paryżu. W nagrodę za owocną pracę został posłem.

Od tej chwili zaczęła się jego kariera dyplomatyczna. Mianowano go Wysokim Komisarzem w Gdańsku, potem został prezesem międzynarodowej komisji rozbrojeniowej. Od roku 1922 do roku 1927 był jednym z sekretarzy Ligi Narodów. Potem objął stanowisko posła włoskiego w Brukseli. W roku 1930 przeszedł na placówkę w Moskwie, od roku 1935 pełni funkcję posła włoskiego w Berlinie.

Proces o odszkodowanie z powodu nieudanej operacji

Warszawa. W wydziale cywilnym warszawskiego sądu okręgowego znalazła się sensacyjna sprawa o odszkodowanie z powodu nieszczęśliwej operacji. Niejaka Frymeta Teitelbaum, żona czeladnika, skierowana została przez Ubezpieczalnię Społeczną w Warszawie do szpitala żydowskiego w celu dokonania zabiegu usunięcia migdałków. Zabieg ten przeprowadził dr. K., który w pośpiechu przez nieosrożność uszkodził podczas operacji języczek i podniebienie. Na skutek tego uszkodzenia Teitelbaumowa, nie może wogóle przyjmować stałych pokarmów, część pokarmów oddaje przez jamę nosową i ma silne defekty mowy. Poza to cierpi ona na częste krwotoki z gardła i nosa i niezdolna jest do pracy. Teitelbaumowa domaga się odszkodowania w wysokości 40.000 zł. Sąd postanowił powołać do sprawy ekspertów.

**Nasze Konto P. K. O.
408.727**

Wyrok w procesie o klejnoty hiszpańskie

Sąd Okręgowy w Wilnie ogłosił wyrok w sprawie przemocy do Wilna z Madrytu cennych klejnotów, które zostały ujawnione w safesie banku Bunimowicza. Wyrok ogłoszono przy drzwiach otwartych, to też sala sądu wypełniona była po brzegi.

Sąd Okręgowy oskarżonych: Dawida Bunimowicza, Jakuba Salesa i Cezegorza Landau uniewinnił, Roman Plaza, walczący obecnie na froncie rzeki Ebro w szeregach armii gen. Franco, został skazany na zapłacenie grzywny w wysokości 1000 zł.

Zajęte przez władz klejnoty sąd postanowił zwrócić don Miguel Victor Velasquez, który jak to

stwierdził przewod sądowy, okazał się ich prawnym posiadaczem.

Po ogłoszeniu wyroku na sali rozległ się szloch: To płakała z radości żona Wiktor Velasquez.

Sąd polecił ponadto Izbie Skarbowej ściągnąć od właściciela klejnotów przypadającą państwu opłatę celną.

**CZYTAJcie CODZIENNA
PRASĘ
DEMOKRATYCZNA**

EDWIK MASCHOFF

„BAGNO”

95) POWIEŚĆ

— Teraz wiesz, w jakiej znajduję się sytuacji, odezwała się Nina. Noszę w sobie zaczątek życia dany mi przez człowieka, któremu erotycznie stałam się niewolnica, a którego duszę nienawidziłam. Ulegam mu jako kochankowi, a w czasie pieśczęt miłosnych byłabym w stanie wbić mu sztylet w serce. Sądzisz, że w takim stosunku można całe życie przetrwać? A gdyby to dziecko odziedziczyło jego charakter i musiałabym je również nienawidzić? Ilonko, możesz sobie wyobrazić meki, jakie przechodzę? Tu cieszę się, że zostanie matka, że miłość moja stanie się żywotną, tam znowu boję się, iż wydam na świat odbicie tego uosobienia egoizmu i brutalne i bezwzględności. Gdyby nie wzgląd na to rozwijające się we mnie życie, możebym już dawno zerwała skuwające mnie pęta, a to, że dziś z nim jeszcze razem jestem, jest pierwszą ofiarą ponoszoną dla mego dziecięcia.

Ale co dalej? Co dalej będzie?

— W którym jesteś miesiącu?

— Początek czwartego.

— W tym stadium — — —

— Nie, nie, przerwała jej Nina, to jest właśnie to, na co nie mogę się zdecydować. Kocham moje

dziecko i nie dam go w sobie zabić, a równocześnie przeklełam chwilę jego poczęcia. Ilo, ta dwoistość, ta straszna, ustawiczna walka z sobą, zabija mi duszę. Tysiąc razy zadaję sobie pytanie, co będzie, gdy dziecko to przyjdzie na świat, a ja z jego ojcem nie będę mogła żyć? Co będzie, gdy to dziecko będzie musiała również nienawidzić? I całe życie mezczyć się z nim? Czasem przychodzą potworne myśli, których się obawiam. Gdyby to dziecko miało jego charakter, byłabym w stanie je zabić. Czy możesz sobie coś straszniejszego wyobrazić? Zabić własne dziecko, które się kocha i nienawidzi? Możesz sobie wyobrazić to uczucie miłości i nienawiści?

Znowu nastąpiła chwila milczenia. Znieruchomiał w pozycjach w jakich siedziały. Zapatrzyły się przed siebie — — — Do garderoby wszedł kierownik zdjęć.

— Jak się pani czuje, panno Nino?

— Dziękuję, — jest mi lepiej. Próbowała się uśmiechnąć.

— Weźmie pani udział w zdjęciu?

— Naturalnie.

— Za dziesięć minut zaczynamy.

Wyszedł z pokoju.

— Musisz się jeszcze raz usminkować Nino, wszystko starłaś chusteczką z twarzy — chodźmy.

Ujete nod ramie skierowały się w stronę wspólnej garderoby.

— Proszę do atelier — wszyscy do atelier — rozległy się głosy pomocników na korytarzach.

Wrzeszczeli, jakby się paliło. Powoli wstawano z miejsc i przechodzono do studio.

Przy świetle żarówek grupowano komparserię. W pośrodku miała się produkować para tancerzy. Ilonka z partnerem. Reszta obecnych powinna okazywać zachwyty żywym oklaskiwaniem.

Dekoracja przedstawiała salę jakiegoś „Palais de dance” ulubionego, a utartego motywu filmowego, dającego autorom pole do przeprowadzenia fantastycznych kombinacji, reżyserom możliwość wyzyskania efektownych momentów. Zdjęcia takie cieszyły się zawsze dużym powodzeniem.

Między stolikami, wzdłuż i w szereg sali — we wszystkich kierunkach przebiegli pomocnicy w płóciennej płaszczach, starają się zbytecznym krzykiem zwrócić uwagę na siebie.

Z grupowaniem nie było końca. Tu przyszło kilku panów, tam dwie lub trzy panie, kończąc ważną dysputę, nie mogły się jeszcze zdecydować wejść do dekoracji. Ściągali leniwie, bez najmniejszego zainteresowania, jakby robili komuś łaskę, że w ogóle tutaj przyszli.

— Proszę państwa — proszę bardzo, może zaimicie w końcu miejsca przy stolikach, abyśmy widzieli jak obraz wygląda, wołał kierownik.

— Idź do garderoby, zwróć się do pomocnika, wypędź wszystkich i zamknij drzwi, inaczej nie dojdziemy doładu.

W różnych odstępach stali kelnerzy, statyści, którzy porozumiewali się z siedzącymi przy stolikach kolegami, w sprawie zamówień i dostaw.

— Willi, wołano przy jednym stoliku, przynieś wodę sodową i papierosy.

(Ciąg dalszy nastąpi)

RÓŻNE

ODCISKI usuwa niezawodnie „RIGO”
50 groszy Drogeria
SCHAPSEN SOHNA
Kraków Plac Nowy

KARALUCHY niszczy doszczętnie
JOK, proszek oryginalny. Drogeria
— **SCHAPSEN SOHNA** —
Kraków, Plac Nowy.

PLUSKWI tępi doszczętnie oryginalny płyn **JOK**. — Drogeria
— **SCHAPSEN SOHNA** —
Kraków, Plac Nowy.

Wytwórnia walizek teczek i torb
szkolnych **M. S O P** Kraków,
Grodzka 62.

Przeniesiona Wytwórnia Mebli tapicerskich „**SOLIDITE**” na ul. Starowiślna 83. — poleca: nowoczesne tapczany, fotele do spania, leniwce otomany, materace, różne łóżka polowe. Wykonanie solidne — Ceny umiarkowane. Uprzejmie zaprasza „**SOLIDITE**”

MASZYNY DO MIĘSA ZAPALNICZE I AUTOMATYCZNE

PRIMUSY naprawia fachowo noże stołowe, osadza trwało, odnawia:

**SZLIFIERNIA, SPAWALNIA
ŻELAZA I METALI**

MYSZKOWSKI KRAKÓW, DZIAŁ 46.

Przy przedłożeniu tego ogłoszenia udzielimy 20% **RABATU**.

Swetry, pulowery, golfy angorowe, wełniane; b. zrękalniki męskie, damskie i dziecięce, oraz suknie na zamówienie poleca **Pracownia trykotowa Felman** Sw. Sebastiana 23 (sklep frontowy)

8 GROSZY PRANIE KOZMIERZYKA
Jedynie tylko „**PERLA**” Wzrzesińska 1.
Czystczenie ubrania 3,50 zł — sukni 2 zł. —
Centrala **WOLNICA** 8.

FUTRA nowe, przeróbki i reperacje wykonuje **Franciszek Zgala**, Kraków ul. Topolowa 4.

MATERIAŁY BIELSKIE MĘSKIE I DAMSKIE NA DOGODNYCH WARUNKACH

ewentualnie z uszyciem przez remonowanych krawców Ceny konkurencyjne.

SUKNA „TEKSTYL”

Kraków, ul. Sławkowska 3.
Telefon 211 79.

FR. JOGAŁA czyści chemicznie, farbuje wszelką garderobę — najsolidniejszą i najtaniej. Kraków, Dietlowska 93, tel. 141 65, Grodzka 2

Pracownia krawiecka LOLI FILE Sławkowska 6. Żurnal modelowe. Wykwintne wykonanie.

Obicia Meblowe, przybory tapicerskie = najtaniej. **FISCHMAN**, Kraków, — Grodzka 8. tel. 119 34.

Lustra Belgijskie, czeskie, gabloty szklane, szyby szlifowane oraz oszklenia okien — poleca po cenach najniższych. — **UNGER** — Kraków, Józefa 16. tel. 143 27.

NAJNOWSZE MODELE w swetrach i pulowrach, oraz pończochy i trykotaże poleca po cenach najniższych: Skład iakryczny **Horowitz** Grodzka 59.

Wiedeń odsłania swe antyhitlerowskie oblicze

Wiedeń (ai) Zajścia, wywołane przez hitlerowców po głośnym wystąpieniu kard. Innitzera ukazały światu istotne nastroje mieszkańców Wiednia. Potężna kontrademonstracja katolicka ujawniła wyraźne opozycyjne — wobec reżimu hitlerowskiego — oblicze Wiednia. Jak stwierdzają informatorzy w zajściach sebotnich brały jedynie udział bojówki hitlerowskie. Natomiast nastroje ogółu są wyraźnie negatywne wobec prób zgleichschaltowania Kościoła w b. Austrii. Cała policja wiedeńska została zmobilizowana. Zarządzono również pogotowie szturmówek hitlerowskich.

WAŻNE DLA GOSPODYNI SZLIFIERNIA NOŻOWNICZO-MECHANICZNA „PRECYZJA”

ostrzy noże ku henne, stołowe, osadza ostrza reperuje maszyny do mięsa, primusy, młynki do kawy, maszyny do szycia itp. Przyjmuje wszelkie roboty tkarskie i spawanie metali po cenach niskich

Władysław Mitan

Krakowska 5 (w podwórku)

GABINET RACJONALNEJ

KOSMETYKI

JULII STRAWCZYŃSKIEJ

ŚW. JANA 18. — TEL. 21-97.

FUTRO damskie okazjnie sprzedam **LIMKOWSKI** Kraków — Grodzka 33.

Krawat zakupisz najtaniej w specjalnym Składzie Krawatów „**Record Crawates**” Kraków, Floriańska 35. Tel. 143-68. Własna Wytwórnia Hurt Detal. Fachowa naprawa starych krawatów.

DOM SWETRÓW OSTROWIECKICH Kraków Krakowska 12. Poleca: w wielkim wyborze swetry damskie, męskie i dziecięce. Najnowsze modele. Ceny 50% niższe.

FUTRA najkorzystniej poleca **Horowitz** — Starowiślna 26.

FORTEPIANY — PIANINA „SOMMERFELDA” zdobyły świat. Reprezentacja: **WŁADYSŁAW BOŁOŃSKI KRAKÓW** Św. Anny 3.

NAUKA

Angielski, francuski, niemiecki, — metodą Ansona — Krowoderska 5. Złoty 4. — miesięcznie.

KURSY KROJU, modelowania i szycia Koncesjonowane przez Kuratorium Elwiry Halpern—Süsserowej, absolwentki Winer Moden — Akademii — Nauka najnowszym systemem. — Świadectwa ukończenia. — Osobny kurs konfekcji dziecięcej. Wpisy trwają: Kraków, Krupnicza 18.

ANGIELSKI, francuski, niemiecki, — pojedynczo, zbiorowo, doskonałą metodą, — najtaniej. — Rzeszowska 3. m. 12a.

KURSY SAMOCHODOWE — Kraków, **KRUPNICZA 14.** (dawny Szewska 1). tel. — 206-88. Prowadzone przez fachowców. Prawo jazdy gwarantowane. Wpisy codziennie.

Przygotowuje z matematyki, fizyki, chemii zakres gimnazjum, liceum, matura każdego typu. Zgłoszenia: „**Matematyka**” do Redakcji **Krak. Kuriera Wieczornego**. **Sławkowska 12.**

cyjne — wobec reżimu hitlerowskiego — oblicze Wiednia. Jak stwierdzają informatorzy w zajściach sebotnich brały jedynie udział bojówki hitlerowskie. Natomiast nastroje ogółu są wyraźnie negatywne wobec prób zgleichschaltowania Kościoła w b. Austrii. Cała policja wiedeńska została zmobilizowana. Zarządzono również pogotowie szturmówek hitlerowskich.

Policja zakazała bowiem modłów i nabożeństwa w katedrze św. Stefana. Gdy o godz. 19 wieczorem wierżni zeszli się na nabożeństwo, zastali bramy kościoła zamknięte, a na placu i sąsiednich ulicach skonsygnowa

na była policja. Gdy tłum stawał się coraz gęstszy i zachodziła obawa demonstracji, policja opróżniła plac i zamknęła go kordonem. Aresztowano wiele osób.

Według informacji ma jeszcze w bieżącym tygodniu kard. Innitzer złożyć wizytę kanclerzowi Hitlerowi, by przedłożyć kulisę ostatnich zajść.

Koła polityczne powątpiewają czy obecnie można znaleźć kompromis zwłaszcza wobec obecnego stanowiska kard. Innitzera sprzeciwiającego się wszelkim próbom podopieczności Kościoła w Austrii partii i ideologii hitlerowskiej. Stanowisko to znajduje gorące poparcie wśród katolickiego społeczeństwa w Austrii.

W Austrii zamykają szkoły katolickie

Z Salzburga donoszą, że miarodajne czynniki państwowe postanowiły zamknąć wszystkie szkoły wyznaniowe w okręgu Pinz. W miejscowości

Zell am See oraz w Lend, gdzie nacjonalizm było w rękach zakonników i zakonnic, na miejsce tych ostatnich przyszedli nauczyciele świeccy. Wobec zamknięcia szkół wyznaniowych w miejscowościach Alm, Piesendorf, Utendorf, Bramberg i Bruck trzeba było otworzyć na koszt państwa szkoły publiczne. Ciesząca się bardzo do tej pory opinia szkoła katolicka w Stuhlfelden jest również zamknięta.

Zmiany w rządzie irlandzkim

Dublin. (ai) Jak się dowiaduje polityczny korespondent „The Irish Times” przewidywane są zmiany w gabinecie irlandzkim które miałyby polegać przede wszystkim na ustąpieniu przez de Valera teki spraw zagranicznych jednemu z gabinetowych kolegów.

W tym wypadku de Valera, który piastował tę tekę łącznie z premierostwem od r. 1932 zachowałby przewodnictwo gabinetu zaś teka spraw zagranicznych dostalaby się jednemu z jego najbliższych współpracowników O’Kelly obecnemu ministrowi spraw wewn. W okresie powojennym mr. O’Kelly reprezentował rząd rewolucyjny irlandzki w Paryżu.

Komunikat Sekcji Gimnast. Z. K. S. „Hagibor”

Po odnowieniu sali gimnastycznej ćwiczenia zostaną z dniem 6 bm. na nowo kontynuowane. Dalsze wpisy na kursy uczenia, uczniów, pań i panów przyjmuje sekretariat sekcji przy ulicy Skawińskiej 2, codziennie z wyjątkiem świąt od godz. 5 do 10 wieczór.

Zonglerka niemieckiego stanowiska

Warszawa. Berliński korespondent „Kur Warsz.” zwraca uwagę na ewolucję poglądów niemieckich w sprawie przyłączenia Rusi Podkarpackiej do Węgier. W początkach konfliktu wypowiedziano się za przyłączenie.

KORESPONDENTEM polskim, niemieckim, francuskim, angielskim zostać możesz po nabyciu wzorów listów handlowych „Omega”. Prospekty wysyła Księgarnia Lingwistyczna, Kraków, Szewska 17a.

KONCESJONOWANE kursy kroju i szycia „**Józefina**” Kraków, Warszawska 4. Nowe kursy 1 października. Przyjmuje się i panie z szyciem nieobeznane. System francuski Wortha. Ciwarancja wyuczenia. Wpisy codziennie od 10 do 7 wieczór.

Nauka języków metodą Ansona zastępując pobyt zagranicą. Na podstawie tej metody opracowany został samouczek „**Argus**” zastępujący nauczyciela. Prospekty wysyła Księgarnia Lingwistyczna, Kraków Szewska 17 a.

łączeniem Rusi i Słowaczyny do Węgier. Od kilku dni, a ściślej mówiąc, od ustąpienia prezydenta Benesa gdy na horyzoncie zarysowuje się możliwość współdziałania niemiecko — czeskiego a nawet uni celnej prasa wszelkie środki propagandy niemieckiej przestawiły się na koncepcję federacji „trzech narodów” w ramach jednej republiki. Powstanie automatycznych rządów słowackiego i „karpacko — ukraińskiego” powitano by w Berlinie z wielkim zadowoleniem. Nie brak było nawet głosów domagających się dla Rusi Podkarpackiej zupełnej niezależności państwowej; na ogół jednak prasa popierała plan federalny.

Od wczoraj zaś, prawdopodobnie pod wpływem nacisku Włoch, stanowisko to uległo o tyle złagodzeniu, iż dzienniki tutaj sze powołując się na hasło Mussoliniego o prawie samostanowienia wszystkich narodów w państwie czechosłowackim, żądają solidarnie aby o państwowym kształtowaniu wschodnich terenów obecnego państwa państwa czechosłowackiego zadecydował plebiscyt.

OGŁOSZENIA: Rozmiar strony druku; Wysokość 410 mm szerokość 370 mm Podstawą obliczenia jest jeden milimetr, w jednym iamie Strona dzieli się na 4 Ceny ogłoszeń w złotych: 1 strona w 1 łamie za m/m zł 1,25; Pierst II—VII stron zł 1, — za tekstem zł 0,70 Nadruk za m/m w 1 m/m w 1 łamie zł 0,75. Nekrologi w tekście do 86 m/m w 1 łamie zł 20,—, 2 łamach zł 30,— Ogłoszenia drobne za słowo 10/10 Dla poszukujących pracy w drobnych za słowo 0,05. Matrymonialne za słowo drobnych zł 0,15.